

ՀԱՅԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ
АРХЕОЛОГИЯ
ARCHAEOLOGY

ՀՏԴ՝ 904:621

DOI: 10.52971/18294316-2022.25.2-81

ՇԻՐԱԿԻ ՊԱՇՏՊԱՆԱԿԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԻ ԶԵՎԱՎՈՐՄԱՆ
ԳՈՐԾԸՆԹԱՑԸ

Գայանե Քոչարյան

ՀՀ ԳԱԱ հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտ

**Բանալի բառեր՝ Շիրակի գողավորություն, ամրաշինական կառույցներ,
գծային պաշտպանական համակարգ, համակենտրոն պաշտպանական
համակարգ:**

Սույն հոդվածում պատմահնագիտական առկա տվյալների համարի ուսումնասիրության հիման վրա Շիրակը ներկայացվում է որպես Այրարատ նահանգի պաշտպանական համակարգի մասը կազմող կարևորագույն օղակներից մեկը։ Պաշտպանական համակարգերի ձեռավորման գործընթացը շարունակական երևույթ է, այն տևականորեն համալրվելով է իրականանում և ամբողջանում։ Փորձ է արվում վերականգնելու Շիրակի պաշտպանական համակարգի շուրջ հինգ հազարամյա պատմության ընդհանրական բնութագիրը։ Տևական զարգացման գործընթացում, ժամանակի պահանջի թելադրանքով որոշակի սրբագրումներ կրելով հանդերձ, Շիրակի պաշտպանական համակարգը պահպանում է իր հիմնական ուրվապատկերը։

Նպաստան. Հնագիտական հետազոտությունները հավաստում են Կարսի սարահարթով, Շիրակի ու Փամբակի լեռնաշղթաներով, Արագածի լեռնավահանով շրջափակված Շիրակի միջլեռնային արգասաքեր գողավորության բնական պաշտպանվածությունը ամրաշինական կառույցներով զորացնելու իրողությունը՝ վաղ բրոնզի դարից ներառյալ զարգացած միջնադարը։ Պատմահնագիտական սկզբնադրյուրների պարունակած տեղեկատվությունը և տեղագրական տվյալները հնավորություն են ընձեռում ուրվագծելու Շիրակի գողավորության պաշտպանական համակարգի համապատ-

կերը, ձշտելու կառուցվածքային բնութագիրը և հետամուտ լինելու զարգացման ընթացքին: Հետազոտությունների ընձեռած տվյալների համեմատական բննությամբ բացահայտվում է Շիրակի պաշտպանական համակարգի զարգացման հիմնական փուլերի անսրող կապը տարածաշրջանի ռազմաքաղաքական իրադրությունների հարավունիքում:

Խնդրի դրվածքը և արդի վիճակը

Անուրանելի է մեծ երախտավորներ Ասրաքետի, Թ. Թորամանյանի, հատկապես Ն. Մատի արշավախմբի կողմից¹ Շիրակի ամրաշինական կառույցների ուսումնասիրության կարևորությունը՝ առավել ևս որ դրանց զգալի մասը, գտնվելով Թուրքիայի ներկայի տարածքում, ուսումնասիրողների համար մնում է անհասանելի: Ընդհատված այս կարևոր սկիզբը՝ Հայաստանի Հանրապետության սահմաններում իր առավել լայն, հետևողական շարունակությունն ունեցավ միայն XX դ. երկրորդ կեսից սկսած (Կ. Ղաֆարարյան, S. Խաչատրյան, Լ. Պետրոսյան, U. Հարույյունյան, Ա. Սմիթ, Ռ. Բադալյան, Պ. Ավետիսյան և այլք)², թեպետ այդ ընդմիջման ընթացքում կատարվել են առանձին նախնական հետախուզական բնույթի աշխատանքներ (Ա. Զաշյան, Լ. Գյուղայան, Բ. Պիոտրովսկի, Ե. Բայրության)³: Շնորհակալ գործ է կատարել U. Ղազարի միաբան Հ. Հովհաննիսյանը⁴ ի մի հավաքելով Հայաստանի բերդերի մասին եղած տեղեկատվությունը: Խնդրի պատմաքննական ուսումնասիրությամբ առանձնանում է Ա. Զարյանի⁵ համեմատական վերլուծությամբ պաշտպանական համակարգերի բացահայտումը: Նա Այրարատի պաշտպանական ընդհանուր համակարգում բացահայտում է Շիրակի ամրաշինական կառույցների գծային և համակենտրոն համակարգերը:

«Անտիկ Դվինը Արտաշատի պաշտպանական համակարգում» մեր հոդվածում Արարատյան գոգավորության պաշտպանական համակարգը իր հիմնական գծերով բնութագրելիս, ներկայացնելով գոգավորության բնական պաշտպանվածությունը հզրացնող՝ հովիտը շրջապատող լեռնալանջերին շրջանաձև, գետահովիտների երկայնքին գծային շարքով դասավորված, լեռնանցքների ու դարպանների մոտ խմբված ամրոցների լայն ցանցը՝ անդրադարձել ենք նաև Ախուրյանի հովտով և Արագածի արևմտյան և արևելյան լանջերով դեպի Շիրակ անցնող հաղորդակցության նշանավոր ուղիներին⁶:

Տվյալ հարցի լրասարանմանն առնչվող նորօրյա ձեռքբերումների⁷ շրջանակներում, լրացուցիչ և համոզիչ հիմնավորումների համեմատական վերլուծությունը ևս հանգեցնում է Շիրակի ամրաշինական կառույցների թվաքրության որոշակի ձգրտում:

¹ Ասրաքետ -1914, Mapp H. -1939, Թորամանյան Թ. -1942, Թորամանյան Թ. -1948:

² Ղաֆարարյան Կ. -1972, Խաչատրյան Տ. -1975; Պետրոսյան Լ. -1989; Badaljan R. et al. -1992;

Հարությունյան Ա. -1994: Smith A., Kafadarian K.-1996; Avetisyan P. et al. -2000; Badalyan R., Avetisyan P. -2007.

³ Աճկան Ա., Գյոզալյան Լ., Պիոտրովսկի Բ. -1932.

⁴ Յովաննէսեան Հ. -1970, էջեր 688-747, 922-931:

⁵ Զարյան Ա. -1986:

⁶ Քոչարյան Գ. -1996:

⁷ «Ախուրյանի ավազանի ամրաշինական կառույցները» թեմայի շրջանակներում տե՛ս Խաչատրյան Հ. -2016, Խաչատրյան Հ. -2017, Եղանյան Լ. -2017:

ների: Այսուհանդերձ, Շիրակի պաշտպանական համակարգի ընդհանուր պատկերի ամբողջական և ավարտուն վերականգման համար անհրաժեշտ է հնագիտական նյութի լուրջ համալրում և պատմաճարտարապետական խնդիրների շարունակական ընդգրկուն քննություն⁸:

Ամրոցների տեղագրական և ժամանակագրական տվյալները

Հնագույն ժամանակներից ի վեր Հայկական լեռնաշխարհով անցնող միջազգային տարանցիկ առևտրի, միաժամանակ և ռազմավարական կարևորության Հյուսիսային մայրուղին երկփեղկվում էր Շիրակի դաշտում՝ մի ճյուղը Երասխի հովտով դեպի Իրանական աշխարհ, Հեռավոր Արևելք, մյուսը՝ լեռնաշխարհի կենտրոնական շրջաններով դեպի Միջազգետք, Միջերկրականի ափեր:

Երասխ-Ախուրյան ռազմավարական հանգուցակետում տեղադրված Երվանդաշատը, Երվանդակերտը, Բագարանը⁹ և Կարսի սարահարքի դարավանդներին տեղադրված՝ Մրեն, Ծանի, Տեկոր, Ազարակ, Մաղլիասրերդ, Արջո-Առիճ¹⁰, Անի, Աղջկաբերդ, Արգինա, Երազգավորս, Տիգնիս, Սոսկերտ¹¹ և Ախուրյանի ձախ ափի Քեթի, Վահրամաբերդ, Տիրաշեն, Կումայրի նաև Գուսանազյուղի, Շիրակավանի ամրոցները¹² հս-

⁸ Քննվող խնդրի մասին հակիրճ գենուցվել է «Շիրակի պատմամշակութային ժառանգությունը» հանրապետական առաջին գիտաժողովին, Գյումրի, 1994 թ., տե՛ս Քոչարյան Գ. -1994, էջեր 35-36:

⁹ Երասխ-Ախուրյան ռազմավարական հանգուցակետի նասին տե՛ս Քոչարյան Գ. -1996, էջեր 338-339:

¹⁰ Մրեն - Ախուրյան-Տեկոր գետախառնուրդի վայրում՝ XII դ. ամրոց (Թորամանյան Թ. -1942, էջ 295). Ծանի - Տեկորի վուակի ափին՝ ամրոցների մնացորդներ (Վարպետ -1914, էջ 168). Տեկոր - նույնանուն գետի ափին, կիկլոպյան ամրոցի հիմքի վրա VI դ. Կամսարականների կողմից վերաշինված բերդ, գործել է և Բագրատունիների շրջանում (Վարպետ -1914, էջ 166, Թորամանյան Թ.-1942, էջեր 37, 173-174, 330-331). Ազարակ - նախորդ ամրոցից 10 կմ գետի հոսանքն ի վեր՝ կիկլոպյան ամրոց (Վարպետ-1914, էջ 165). Մաղլիասրերդ - Անիից հարավ, Ախուրյանի ափին՝ կիկլոպյան ամրոցի տեղում VI դ. վերակառուցվել է և գործել Կամսարականների, Բագրատունիների, Զարարյանների օրոր, կանգուն է եղել մինչև XVII դ. (Վարպետ-1914, էջ 168, Թորամանյան Թ. -1942, էջեր 311-312). Արջո-Առիճ - նույնանուն լեռան ստորին գագաթներից մեկի վրա՝ կիկլոպյան շինության մնացորդներ (Վարպետ-1914, էջ 168, Թորամանյան Թ. - 1942, էջ 330): Ի լրումն նշենք, որ Աշխարհեկ Քալանթարը 1920 թ. Անի-Տեկոր շրջակա տարածք կատարած ուղևորության իր օրագրում անդրադարձել է Արջո-Առիճի, Տեկորի, Ազարակի ամրաշինական կառուցներին (Քալանթար Ա.-2007, էջեր 146, 150, 169, 174-176):

¹¹ Անի - Ախուրյանի և Ծաղկոցաձորի կիրճերով եկերված դարավանդի վրա՝ կիկլոպյան պարիսպների մնացորդներ, IV-XIV դդ. անմատույց ամրոց, Աղջկաբերդ - նույն տեղում՝ կիկլոպյան շինությունների մնացորդներ, IV-XII-XIII դդ. ամրոց (Mapp H. -1939, cc. 19-23, 49, 66, Թորամանյան Թ. -1942, էջեր 323-338). Աղջինա - Կարս գետի ստորին հոսանքի աջ ափին, հնագույն ամրոցի տեղում՝ VI-X դդ. ամրոց (Վարպետ-1914, էջ 187, Թորամանյան Թ. -1942, էջ 305). Երազգալիրս - Ախուրյան-Կարս գետախառնուրդի վայրում՝ մ. թ. IX դ. բերդ (Թորամանյան Թ. -1942, էջ 312). Տիգնիս - համանուն գետի ափին, վաղ բրոնզի դարին բնորոշ գտածներ, կիկլոպյան ամրոցի հիմքի վրա կառուցված Բագրատունիների ամրոց-դյուակ (Թորամանյան Թ. -1942, էջեր 312-314, Խաչատրյան Տ. -1975, cc. 38-39). Սոսկերտ - Տիգնիս գետի հոսանքն ի վեր, կիկլոպյան ամրոցի տեղում՝ Արշակունյաց և Բագրատունյաց օրոր վերաշինված բերդի, իսկ շրջակա գյուղերի տարածքում կիկլոպյան ամրոցների մնացորդներ (Վարպետ-1914, էջ 187):

¹² Քեթի - Շիրակի լեռնաշղթայի «Սննախներ» սարի վրա՝ մ. թ. ա. X դ. վաղերկաթենարյան ամրոցը գործել է ներառյալ մ. թ. ա. VI-IV դդ. (Պետրոսյան Լ. -1989, cc. 26-31, 36). Վահրամասրերդ - Անիից հյուսիս, Ախուրյանի կիրճում, հրվանդանի վրա, կիկլոպյան ամրոցի տեղում՝ մ. թ. X դ. Վահրամ Պահապանունու կառուցած «կայագրային տիպի ամրոց», Արգիշտի I-ի ժայռափառ արձանագրություն (Արյ-

կում էին միջազգային առևտրի հիշյալ մայրուղու արևմտյան ճյուղի Շիրակով անցնող հատվածը (նկ. 1):

Արագածի հյուսիսարևմտյան լանջի Գառնիովտի, Սառնաղբյուրի, Լեռնակերտի, Տուֆաշենի, Հոռոմի¹³, հյուսիսային լանջի Սպանդարյանի, Արևշատի, Հնաբերդի, Ծաղկահովտի ամրոցները¹⁴ և Նիգով անցնող Քասաղի հովտի՝ Ապարանի բերդ, Գա-

ԹIOHAN C. -1985, cc. 258-259, Հարությունյան Ս. -1994, էջ 41.) Տիրաշին - Վահրամաբերդից հարավ, կիկլոպյան ամրոցի տեղում՝ մ.թ. X դ. կառուցված «կայազորային տիպի ամրոց» (Հարությունյան Ս. -1983, էջ 35, Հարությունյան Ս. -1985, էջեր 47-48, Խաչատրյան Հ.-2017, էջեր 209-210). Կումայրի - Այսուլյանի ափին, բարձունքի վրա՝ խոշոր ամրոց-բնակավայր, այստեղ հայտնաբերված հնագիտական նյութը թվագրվում է մ.թ. ա. III հազարամյակից միջնադարը ներառյալ (Խաչատրյան Տ. -1975, cc. 28, 130, Հարությունյան Ս. -1994, էջ 42.). Գուսանացող - Վիստրյանի հովտում, Կումայրիցից հարավ՝ կիկլոպյան ամրոցների մնացորդներ, որոնցից մեկի տեղում XIII-XIV դդ. Կառուցվել է նոր ամրոց (Ատրպետ-1914, էջ 168. Թորամանյան Թ. -1942, էջեր 24-27, Թորամանյան Թ. -1948, էջեր 133-134, 172), սույն հնավայրը վերաբրվում է «երկու կամ ավելի ամրոց-միջնաբերդերով պաշտպանվող» բրոգելարյան բնակատեղիների շարքին, հայտնաբերվել է ուշ բրոնզի դարի նյութը (Խաչատրյան Տ. -1975, c.128, Ղաֆաղարյան Կ. -1984, էջեր 34, 128.). Ծիրակալան - համանուն գյուղի ծայրամասում, Այսուլյանի ափին, դարավանդի գագաթին՝ մ.թ. ա. VIII-VI դդ. ամրոց (Պետրօսյան Լ. -1989, cc. 8-9, Թորոսյան Ռ., Խնկիլյան Օ., Պետրոսյան Լ. -2002, էջեր 116-128):

¹³ Գառնիովին - Մաստարայից հյուսիս-արևելք՝ տարբեր ժամանակների կիկլոպյան ամրոցների համարի, ամրոցներից երկուսը թվագրվում են ուշ բրոնզի և վաղ երկաթի դարաշրջաններով՝ մ.թ. ա. XIII-X դդ. (Աճկան Ա. և դր. -1932, cc. 61-64, Թորամանյան Թ. -1942, էջեր 21-24, Ղաֆաղարյան Կ. -1972, էջ 153, վաղ երկաթի դարի ամրոցների մասին տես' Smith A., Kafadarian K.-1996, pp. 29-31), Գառնիովինը III-V դդ. համարում է Արագածոտնի լեռնային պաշտպանական գոտին (Սաղյան Բ. -1989, էջ 78, Քոչարյան Գ. -1996, էջ 340). Մաստարայուր - Գառնիովից հյուսիս-արևմուտք՝ մ.թ. ա. III-I հազարամյակի կետերն ընդգրկող ամրոց-բնակատեղիների համայիր (Ղաֆաղարյան Կ. -1972, էջեր 152-153, Խաչատրյան Տ. -1975, c. 38, վաղերկաթեղարյան ամրոցների մասին տես' Smith A., Kafadarian K.-1996, p. 29). Լեռնակերտ - Մաստարայուրից հյուսիս-արևելք, ապառաժ սարերի վրա՝ վաղերկաթեղարյան «Վերի բերոյ» և «Վարի բերոյ» ամրոցներ, վերջինիս վերգետնյա հնագիտական նյութը վերաբերում է վաղ բրոնզի դարաշրջանին՝ մ.թ. ա. IV – III հազ. (Ղաֆաղարյան Կ. -1972, էջ 153, Խաչատրյան Տ. -1975, cc. 127-128, Smith A., Kafadarian K.-1996, pp.31-33). Տուֆաշին - Վրթիկից հարավ-արևմուտք, կիկլոպյան ամրոցի մնացորդներ, ըստ ընդհանուր բնութագրի՝ ուշ բրոնզի, վաղերկաթեղարյան ամրոց (Խաչատրյան Տ. -1975, cc.128-129, Ղաֆաղարյան Կ. -1984, էջ 62). <ողոմ - Վրթիկից հյուսիս-արևմուտք, Մանթաշ գետի հովտում, բարձունքի վրա՝ ուշ բրոնզի, վաղ երկաթի, Վանի թագավորության և միջնադարյան (IX-XI դդ.) ամրոցների համայիր (Badaljan R. et al. -1992, pp. 31-48, միջնադարյան ամրոցը պետք է և թվագրել հնագետ Սերգեյ Հարությունյանը), ըստ հնագիտական տեղեկատվության՝ մ.թ. ա. VI դ. առաջին կեսից հետո կյանքն այստեղ շարունակվել է (Kohl Ph., Kroll St. -1999, pp. 243-259):

¹⁴ Սպանդարյան - Վրթիկից հյուսիս-արևելք, Մանթաշ գետի աջ ժայռոտ ափին՝ ամրոց-բնակատեղիների մնացորդներ, վաղ բրոնզի, ուշ բրոնզի, վաղ երկաթի մշակույթներին բնորոշ հնագիտական նյութը, Արգիշթե Ի-ի ժայռափոր արձանագրություն (Թորամանյան-1948, էջեր 134, 197-198, Խաչատրյան Տ. -1975, cc. 37-38, 127-128, Արցունին Ս. -1985, cc.116-117). Արևշատ - Մանթաշ գետի հոսանքն ի վեր, բուրների վրա կիկլոպյան ամրոց՝ դասվում է ուշ բրոնզ, վաղերկաթեղարյան հուշարձանների շարքին (Աճկան Ա. և դր.-1932, cc. 61-64, Խաչատրյան Տ. -1975, cc.127-128). <նարեկ - Արևշատից հարավ-արևելք, կիկլոպյան ամրոց՝ պատկանում է մ.թ. ա. XIII-VI դդ. ամրոցների շարքին (Աճկան Ա. և դր. -1932, cc. 61-64, Թորամանյան-1942, էջեր 31-32, Խաչատրյան Տ. -1975, cc. 26, 128-129, Ղաֆաղարյան Կ. -1984, էջ 62), ըստ նոր տվյալների՝ ընդգրկվում է ուշ բրոնզի, վաղ երկաթի, ուշ ուրարտական, արեւմելյան, անտիկ և միջնադարի ժամանակագրական շրջանակներում (Avetisyan P. et al.-2000, pp. 39-41). Ծաղկահովին - Հնաբերդի հարևանությամբ դեպի հյուսիս-արևելք, բարձունքի վրա կիկլոպյան ամրոց՝ ընդգրկվում է ուշ բրոնզի, վաղ երկաթի, ուշ ուրարտական, արեւմելյան, անտիկ և միջնադարի շամանակագրական շրջանակներում (Avetisyan P. et al.-2000, pp. 39-41).

զանց, Դովրի, Աշտարակ, Աղթամիր, Օշական ամրոցների գծային շարքը 15 կազմում էին Շիրակ-Նիգ պաշտպանական աղեղը (նկ. 1):

Արագածոտնի¹⁶ և Շիրակ-Նիգի ամրաշինական կառույցների աղեղները միասին ապահովում էին Հյուսիսային մայրուղու՝ Արագած լեռան արևմտյան և արևելյան լանջերով անցնող ուղեգծերը (նկ. 1): Ուշադրության է արժանի, որ թվարկած հուշարձանները ճշգրտում են Հ. Մանանյանի պատմաշխարհագրական աշխատություններում մեկնաբանված առևտրական ձանապարհների ուղղություններն ու ռազմավարական կարևորությունը¹⁷:

Պաշտպանական համակարգի ձևավորման գործնքացը

Վաղ բրոնզի դարաշրջանում (մ. թ. ա. IV-III հազ.), Շիրակով անցնող Հյուսիսային միջազգային տարանցիկ առևտրի մայրուղու ճյուղավորումների երկայնքին (Ախուրյանի հովիտ) և լեռնալանչերին (Արագած լեռ) ամրաշինական կառույցներ տեղադրելով, առևս է տարածքի բնական պաշտպանվածության հզորացման միտում: Հավելենք, «որ վաղ պետական կազմավորումները տարածաշրջանում արձանագրվում են առնվազն մ. թ. ա. III հազարամյակի վերջերից»¹⁸:

Ուշ բրոնզի և վաղ երկաթի դարաշրջաններում (մ. թ. ա. XV-XII/IX դդ.) նկատվում է պաշտպանական համակարգի հերթական համալրում և կազմավորում, որն աներկայորեն պետական նոր միավորումների առաջացման և հզորացման արդյունք է: Այս շրջանում (հատկապես մ. թ. ա. IX դարից ի վեր) համակարգի ծավալուն համալրման իրողությունը պայմանավորված էր Վանի թագավորների արշավանքներին միացյալ ուժեղով դիմագրավելու, սեփական անկախությունը պահպանելու, Հյուսիսային մայրուղին իր ճյուղավորումներով հանդերձ վերահսկելու՝ Էթիունի համադաշնության¹⁹ ռազմաքաղաքական շահավետությամբ:

Երկաթի լայն տարածման դարաշրջանում (մ. թ. ա. VIII-VI դդ.)՝ Վանի թագավորությանը, Երվանդունիների և Աքեմենյան սատրապության ժամանակաշրջանին (մ.թ.ա. VI-IV դդ.) վերաբերող նյութերը դեռևս անբավարար են բննվող խնդրի բացահայտման համար: Այսուհանդերձ հասլանշական է, որ Վանի թագավորության արշավանքները փաստագրող նյութերը (Վահրամարերդ, Սպանդարյան)²⁰ և Հոռոմի, Հնաբեր-

նարարի ժամանակագրական շրջանակներում (**Աճառ Ա. և ճր.-1932**, ս.61-64, **Թորամանյան Թ. - 1942**, էջեր 14-17, **Smith A., Kafadarian K.-1996**, pp.32-36, **Avetisyan P. et al .-2000**, pp. 32-37, 47-50):

¹⁵ Քասաղի հովտի Ապարանի բերդ-Գաղանց-Օշական ամրոցների գծային շարքի մասին տե՛ս **Քոչարյան Գ.-1996**, էջեր 340-341,344-345, տե՛ս նաև **Badalyan R., Avetisyan P. – 2007**, pp.43, 49, 90, 95-97:

¹⁶ Արագածոտնի՝ Շամիրամ, Արուճ, Վշինակ, Թալին, Մաստրարա, Կոշ, Բագմարերդ, Սասունաշեն, Կաթնաղյուր, Չարարի բերդ, Դաստակերտ ամրոցների պաշտպանական աղեղի մասին մանրամասն տե՛ս **Քոչարյան Գ. -1996**, էջեր 339-340, 344:

¹⁷ **Մանադյան Ա. -1954**, ս. 153-159, **Մանանյան Հ. -1960**, էջեր 145-146 (տե՛ս բարտեզ 1), էջեր 165-166 (բարտեզ 7):

¹⁸ **Ավետիսյան Հ. , Ավետիսյան Պ. -2006**, էջ 4: Ախուրյանի ափամերձ կիկլոպյան ամրաշինական կառույցների մասին տե՛ս **Եգանյան Լ.- 2017**

¹⁹ Մ. թ. ա. IX դ. վերջին քառորդում Հայկական Պարից հյուսիսի ձևավորված Էթիունի համադաշնության մասին տե՛ս **Խանզադյան Է. -1979**, էջեր 120-132, 145-148, **Ավետիսյան Պ., Բորոխյան Ա. - 2010**, էջեր 16-17:

²⁰ **Արցունյան Ը.-1985**, ս.116-117, 258-259.

դի, Ծաղկահովտի քննվող ժամանակի ամրոցները իրենց տեղագրությամբ նույնպես վավերացնում են Ախուրյանի հովտով և Արագածի հյուսիսային և հյուսիսարևմտյան լանջերով անցնող հայտնի ուղեգծերը (նկ. 1):

Անտիկ դարաշրջանում (մ. թ. ա. VI-մ. թ. IV դդ.) կյանքի շարունակական ընթացքը հնագիտորեն վավերացված է Շիրակում²¹: Հայոց արքայատոհմերի օրոք վերստին արժնորդում է Շիրակի առևտրատնտեսական և ռազմավարական առանձնակի կարևորությունը՝ Արևելք-Արևմուտք միջազգային տարանցիկ առևտրի Հյուսիսային մայրուղու ճյուղավորումների վրա: Այդ է վկայում հաղորդակցության ուղիների վերահսկողությունը ապահովող ամրաշինական կառույցների (շերտագրական հաջորդականությամբ փաստված) շարունակական զարգացման համընդիանուր պատկերը:

Կամսարական նախարարական տունը (IV-VIII դդ.), իշխելով Շիրակում և Արշարունիքում, Ախուրյանի հովտում, նախկին կիկլոպյան ամրոցների տեղում կառուցում է Սոսկերտ, Արգինա, Ասի, Աղջկաբերդ, Մաղլիասրերդ, Տեկոր ամրոցները: Կամսարականները փաստորեն հյուսիս-հարավ ուղղությամբ վերակազմավորում, ուժեղացնում են ամրաշինական կառույցների դիմադրության հնագույն շարքը ընդհուպ առևտրական և ռազմավարական խոշորագույն հանգուցակետ Երվանդաշատը՝ ապահովելով գյուղատնտեսության, արեւտի և առևտրի կետրոնների խաղաղ զարգացումը տարածաշրջանում (նկ. 1):

Բագրատունիների քաղաքական հզորացմանը զուգընթաց (IX-XI դդ.)՝ միջազգային հարաբերությունների աստիճանաբար կայունացումը և սոցիալ-տնտեսական կյանքի զարգացումը հանգեցրեցին երկրում նոր կենտրոնների առաջացմանը (Ասի, Կարս, Արծն): Մարանցով էլ պայմանավորված որոշակի սրբագրումների ենթարկվեց Արևելքը Բյուզանդական կայսրության հետ կապող միջազգային տարանցիկ առևտրի Հյուսիսային մայրուղին: Մարանդ-Նախճավան-Դվին-Ասի-Կարս-Արծն-Տրապիզոն ուղեգծի գլխավոր հանգուցակետը X դ. երկրորդ կեսին դարձավ Բագրատունյաց թագավորության նորաստեղծ մայրաքաղաքը՝ Անին: Այստեղ էր մայրուղին ճյուղավորվում դեպի Սև, Կասպից, Միջերկրական ծովերի ափեր՝²² Բագրատունիները ներառնելով այս հիմնական ուղղությունները՝ Անիից տարբեր հեռավորությունների վրա վերաշնուրում, վերականգնում են հին ամրոցները, համալրում նաև նորերով: Այսպես՝ հյուսիսում՝ Երազգավորս, Արգինա, Տիգնիս, Սոսկերտ, Գուսանազուր, Հոռոմ, Կումայրի, Տիրաշեն, Վահրամաբերդ, արևելքում և հարավ-արևելքում՝ Թալին, Աշնակ, անառիկ Անքերդ՝²³, հարավում՝ Աղջկաբերդ, Մաղլիասրերդ, Տեկոր, Բագրարան, արևմուտքում և հարավ-արևմուտքում՝ Կարս, Կաղզիան, Կապույտ բերդ:

Եղրահանգում. Տարածաշրջանի ամրաշինական կառույցների ուսումնասիրության արդի մակարդակը գիտական առավել խոր եղրահանգումների հնարավորություն դեռևս չի ընձեռում: Այսուհանդերձ ներկայացված հուշարձանների տեղագրական ու-

²¹ Խաչատրյան Հ. -1994, էջեր 28-30, Տեր-Մարտիրօս Փ. -1999, ս. 32-46:

²² Մանադյան Ա. -1954, ս. 214-216, 233-234.

²³ Առաքելյան Բ. -1964, էջեր 32-34:

²⁴ Անիի պաշտպանական օղակում Անքերդի առանձնակի դերի մասին տե՛ս Հարությունյան Ս. -1978, էջեր 15, 17, 20-23, Հարությունյան Ս. -1994, էջեր 40-42:

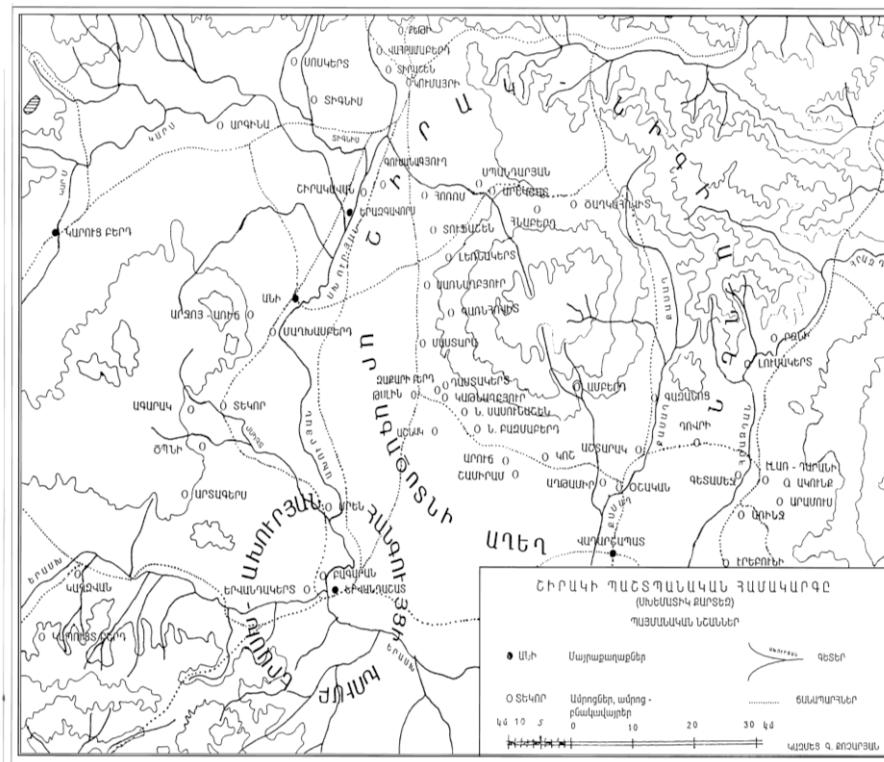
սումնասիրությամբ և շուրջ հինգ հազարամյակ ընդգրկող ժամանակագրական վերլուծությամբ ուրվագծվում է Շիրակի գոգավորության պաշտպանական համակարգի շարունակական զարգացման համապատկերն ընդհանուր գծերով:

Ս. թ. ա. III հազարամյակից ի վեր ներառյալ զարգացած միջնադարը՝ քննվող տեղանքի բնական անառիկությունը զորեղացվում է փոխկապակցված, միմյանց լրացնող ամրաշինական բնույթի կառուցյաներով:

Կամսարականների շրջանին (IV-VIII դդ.) բնորոշ է Ախուրյանի հովտի ամրաշինական կառույցների վերաշինման ու համալրման միտում, որով հզորացվում է Շիրակի գծային պաշտպանական համակարգը²⁵:

Բագրատունիների թագավորության շրջանում (IX-XI դդ.) արքունիքը Անի տեղափոխելուց ի վեր, ի լրումն Կամսարականների գծային պաշտպանական համակարգի, ձևավորվում է մայրաքաղաքի համակենտրոն պաշտպանական համակարգը²⁶. Սա ըստ Էռլեյան, նոր զարգացող կենտրոնների իրողությամբ պայմանավորված, Անիում հատվող առևտրական ուղիների սրբագրում էր:

Շիրակի տևականորեն կատարելագործվող պաշտպանական համակարգը՝ Այրարատի ընդհանուր պաշտպանական համակարգի բաղկացուցիչ օդակը, դառնում է պետականությունը վերականգնած ինքնիշխան երկրի համար առաջնակարգ ռազմավարական կարևորության հանգույց:

Ակադ 1.

²⁵ Զարյան Ա. -1986, էջեր 91- 92:

²⁶ Առևան տեղում, էջեր 92, 143:

ПРОЦЕСС ФОРМИРОВАНИЯ ОБОРОНИТЕЛЬНОЙ СИСТЕМЫ ШИРАКА

Kocharyan G. G.

Ключевые слова: Ширакское плато, фортификационные сооружения, линейная оборонительная система, концентрическая оборонительная система.

Ширакское плодородное плато занимает территорию расположенную между Карским плоскогорьем, Ширакским и Памбакскими горными хребтами, а также массивным щитом горы Арагац. Естественная обороноспособность Ширакского плато с древнейших времен усиливается фортификационными сооружениями. Значительная часть этих сооружений в археологическом отношении изучена недостаточно, чтобы иметь возможность для более глубокого научного обобщения. Тем не менее, сравнительный анализ результатов исследования топографических и хронологических данных (с учетом военно-политической ситуации в регионе) позволяет проследить процесс последовательного формирования оборонительной системы Ширака с III тысячелетия до н. э. по I тысячелетие н. э.

В период княжеского рода Камсараканов (IV-VIII вв.) наблюдается тенденция перестройки и пополнения древнейших крепостей расположенных вдоль транзитных торговых путей Ахурянской долины, в результате чего сформировалась и усилилась линейная оборонительная система Ширака.

В период царствования Багратидов (IX-XI вв.) - при перенесении царского двора из Карса в Ани (961 г.) - сливаюсь камсаракановской линейной оборонительной системой формируется концентрическая оборонительная система столицы. Это было обусловлено возникновением новых развивающихся городских центров, в результате чего торгово-стратегические пути скрещивались в Ани. Реорганизованная и усовершенствованная оборонительная система Ширака - составное звено общей оборонительной системы Айрарата – становится контролирующим узлом стратегической важности для восстановленной государственности суверенной страны.

THE PROCESS OF FORMATION OF SHIRAK DEFENSIVE SYSTEM

Kocharyan G. G.

Key words: Shirak plain, fortifications, linear defensive system, concentric defensive system.

Archaeological investigations witness fact to strengthen the natural defence of the fertile Shirak plain (enclosed by the Kars plateau, the Shirak and Pamback Ranges and the Mt. Aragats) by the fortifications since the ancient times. The archaeological research level of the considerable part of these fortifications doesn't enable to do the more complete interpretations. However comparative analysis of the results of investigations based on topographical and chronological data of the fortifications, together with the account of military and political situation in the region, enable to reveal the process of successive formation of the Shirak defensive system since the 3rd millennium BC up to 1st millennium AD.

In the period of the Kamsarakan prince's family (4th-8th centuries AD) ancient fortresses along Akhuryan valley transit trade routes are being rebuilt and completed. Hence the linear defensive system of the Shirak plain was formed and strengthened.

During the reign of Bagratids (9th-11th centuries AD) the capital from Kars to Ani was transferred in the 961 AD. By this action, fusing together with the linear defensive system was formed the concentric defensive system of the capital. In connection with the rise of the new developing urban centres, Ani, as the most important strategic centre, also became crossroad of the international transit trade routes. Reorganized and improved Shirak defensive system - one of the composite links of the Ayrarat state defensive system - became the controlling junction with strategic significance for the reconstructed statehood sovereign country.

Գ Ր Ա Կ Ա Ն Ո Ւ Թ Ե Կ Ո Ւ Ն

1. **Առաքելյան Բ. -1964**, Քաղաքները և արհեստները Հայաստանում IX-XIII դդ., հ. 2, Երևան, ՀՍՍՈ ԳԱ հրատ., 320 էջ:
2. **Ավետիսյան Հ., Ավետիսյան Պ. -2006**, Արարատյան դաշտի մշակույթը մ. թ. ա. XI-VI դարերում, Երևան, ԵՀ հրատ., 396 էջ:
3. **Ավետիսյան Հ., Քորինյան Ա. -2010**, Ուրարտուի հնագիտություն (Ամրոց-բնակավայրեր և դամբարանային համալիրներ), Երևան, «Բավիդ» հրատ., 236 էջ:
4. **Ատրպետ -1914**, Շիրակի աշխատարեան(կիլոպետան) ամրոցները // Ազգագրական հանդես, 25/2, Թիֆլիս, Էջեր 165-188:
5. **Եգանյան Լ. -2017**, Աշուրյան գետի ափամերձ կիլոպայան կառույցները // << ԳԱԱ Շիրակի հայագիտական հետազոտությունների կենտրոնի «Գիտական աշխատություններ», XX, Գյումրի, Էջեր 190- 205:
6. **Զարյան Ա. -1986**, Ավնարկներ իին և միջնադարյան Հայաստանի քաղաքաշինության պատմության, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 223 էջ:
7. **Թորամանյան Թ. -1942**, Նյութեր հայկական ճարտարապետության պատմության, հ. Ա, Երևան, Արմ-ՖԱՍԻ հրատ., 403 էջ:
8. **Թորամանյան Թ. -1948**, Նյութեր հայկական ճարտարապետության պատմության, հ. Բ, Երևան, ՀՍՍՈ ԳԱ հրատ., 307 էջ:
9. **Թորոսյան Ռ., Խնկիլյան Օ., Պետրոսյան Լ. -2002**, Հին Շիրակավան (1977-1981 թթ. Պեղումների արդյունքները), Երևան, << ԳԱԱ «Գիտություն» հրատ., 259 էջ:
10. **Խանզադյան Է. -1979**, Էլառ-Դարանի, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 188 էջ:
11. **Խաչատրյան Հ. -1994**, Ուրվագծեր Շիրակի դաստակերտի մ. թ. ա. 1-ին դարի առևտրատնտեսական հարաբերությունների // «Շիրակի պատմամշակութային ժառանգությունը», հանրապետական առաջին գիտաժողով, Զեկուցումների թեզիսներ, Գյումրի, Էջեր 28-30:
12. **Խաչատրյան Հ. -2016**, Պաշտպանական կառույցների գործառույթային դասակարգում // << ԳԱԱ Շիրակի հայագիտական հետազոտությունների կենտրոնի «Գիտական աշխատություններ», XIX, Գյումրի, Էջեր 27-33:
13. **Խաչատրյան Հ. -2017**, Աշուրյանի ավագանի միջնադարյան ամրաշինական կառույցները // << ԳԱԱ Շիրակի հայագիտական հետազոտությունների կենտրոնի «Գիտական աշխատություններ», X X, Գյումրի, Էջեր 206- 215:
14. **Հարությունյան Ս. -1978**, Անքերդ, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 110 էջ:
15. **Հարությունյան Ս. -1983**, Մարմաշենի 1980-1982 թթ. պեղումների արդյունքները // Հայկական ՍՍՀ-ում 1981-1982 թթ. դաշտային հնագիտական աշխատանքների արդյունքներին նվիրված գիտական նստաշրջան, Զեկուցումների թեզիսներ, Երևան, էջ 35:
16. **Հարությունյան Ս. -1985**, Մարմաշենի պեղումների արդյունքները // Հայկական ՍՍՀ-ում 1983-1984 թ. դաշտային հնագիտական աշխատանքների արդյունքներին նվիրված գիտական նստաշրջան, Զեկուցումների թեզիսներ, Երևան, էջեր 47-49:
17. **Հարությունյան Ս. -1994**. Անիի պաշտպանական համակարգը // «Շիրակի պատմամշակութային ժառանգությունը» հանրապետական առաջին գիտաժողով, Զեկուցումների թեզիսներ, Գյումրի, Էջեր 40-42:

18. **Ղաֆաղարյան Կ.** -1972, Դիտողություններ ուրարտական ամրաշինության վերաբերյալ // Պատմաբանապիտական հանդես, N 2, Էջեր 151-162:
19. **Ղաֆաղարյան Կ.** -1984, Արգիշտիխինիի քաղաքի ճարտարապետությունը (1962 -1976 թթ. պեղումների նյութերով), Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 164 էջ:
20. **Մանանյան Հ.** -1960, Հերակլ կայսեր պարսկական արշավանքների ընթացույթիները, Զննական տեսություն հայ ժողովրդի պատմության, h. Բ, Երևան, Հայաստիրատ, Էջեր 141-172:
21. **Յովհաննէսեան Հ.-1970**, Հայաստանի բերդերը, Վենետիկ-Ս. Ղազար, 1014 էջ:
22. **Սարոյան Բ.** -1989, Արագածոտնի վաղ միջնադարյան ամրոցների տիպաբանական տարրերակման փորձ // Հայկական ԽՍՀ-ում 1987-1988 թթ. դաշտային հնագիտական աշխատանքների արդյունքներին նվիրված գիտական նստաշրջան, Զեկուցումների թեզիներ, Երևան, Էջեր 78-80:
23. **Քալանթար Ա.** -2007, Հայաստան՝ Քարե դարից միջնադար, Երկերի ժողովածու, Երևան, <<ԳԱԱ «Գիտություն» հրատ., 410 էջ:
24. **Քոչարյան Գ.** -1994, Շիրակի պաշտպանական համակարգի ուրվագննան փորձ // Շիրակի պատմամշակութային ժառանգությունը, հանրապետական առաջին գիտաժողով, Զեկուցումների թեզիներ, Գյումրի, Էջեր 35-36:
25. **Քոչարյան Գ.** -1996, Անտիկ Դվինը Արտաշատի պաշտպանական համակարգում // Հանդէս Ամսորեայ, N 1-12, Էջեր 336-359:
26. **Аджан А., Гюзальян Л., Пиотровский Б.** -1932. Циклопические крепости Закавказья // Сообщения Государственной Академии истории материальной культуры. вып. 1-2. сс. 61-64.
27. **Арутюнян Н.** -1985. Топонимика Урарту. “Хурриты и Урарты” 1, Ереван, изд. АН Арм ССР. 308 с.
28. **Манандян Я.** -1954. О торговле и городах Армении в связи с мировой торговлей древних времен (V в. до н. эры - XV в. н. эры), Ереван, изд. ЕУ. 346 с.
29. **Mapp H.** -1934. Ани: Книжная история города и раскопки на месте городища, Л.-М. Огиз, Государственное социально-экономическое изд., 133 с.
30. **Петросян Л.** -1989. Раскопки памятников Кети и Воскеаска (III-I тыс. до н. э.), Археологические раскопки в Армении, N 21, Ереван, изд. АН Арм ССР, 125 с.
31. **Тер-Мартirosов Ф.** -1999. Ширак в эпоху классической античности // <<ԳԱԱ Շիրակի հայագիտական հետազոտությունների կենտրոնի «Գիտական աշխատություններ», II, Գյումրի, Էջեր 32-46 :
32. **Хачатрян Т.** -1975. Древняя культура Ширака III-I тыс. до н. э., Ереван, изд. ЕУ. 276 с.
33. **Avetisyan P., Badalyan R., Smith A.** -2000. Preliminary Report on the 1998 Archaeological Investigations of Project Aragats in the Tsakahovit Plain, Armenia // Studi Micenei ed Egeo-Anatolici, XLII/1, pp. 19-59.
34. **Badalyan R.S., Avetisyan P.S.- 2007.** Bronze and Early Iron Age Archaeological Sites in Armenia: I. Mt. Aragats and its Surrounding Region, British Archaeological Reports International Series 1697, Oxford, 2007.
35. **Badaljan R., Edens C., Kohl P., Tonikjan A.** -1992. Archaeological Investigations at Horom in the Shirak Plain of Northwestern Armenia, 1990 // Iran, XXX, pp. 31-48.
36. **Kohl Ph., Kroll St. -1999.** Notes on the Fall of Horom // Iranica Antiqua, XXXIV, pp. 243-259.
37. **Smith A.T., Kafadarian K.- 1996.** New Plans of Early Iron Age and Urartian Fortresses in Armenia: Preliminary Report of the Ancient Landscapes Project, Iran XXXIV, pp. 23-37.

Ընդունվել է 10. 09. 2022
Գրախսնվել է 22. 09. 2022
Հանձնվել է սահ.՝ 28. 11. 2022

Տեղեկություններ հեղինակի մասին

Գայանե Քոչարյան՝ պատմական գիտությունների թեկնածու,
<<ԳԱԱ հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտի
Հին Հայաստանի հնագիտության բաժնի գիտաշխատող,
Էլ. հասցե՝ vruyr 2001@yahoo.com.